

УДК: 159.9:355/359:316.346.2-053.8
DOI: 10.31732/2663-2209-2024-74-310-316

СТЕРЕОТИПІЗАЦІЯ В СТРУКТУРІ СТАВЛЕННЯ ДО ОСІБ ЛГБТІК СЕРЕД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Олександр Конев¹

¹Аспірант кафедри психології, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна, e-mail: konev.pr@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8359-0250>

STEREOTYPING IN THE STRUCTURE OF ATTITUDES TOWARDS LGBTIQ PERSONS AMONG MILITARY SERVANTS

Oleksandr Konev¹

¹PhD student of the Department of Psychology, «KROK» University, Kyiv, Ukraine, e-mail: konev.pr@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8359-0250>

Анотація. У статті проведено аналіз ставлення та стереотипізації до ЛГБТІК осіб у військових структурах, з акцентом на суттєвих викликах, які ці питання ставлять в унікальному соціальному контексті військових структур. Проаналізовано дослідження, як соціокультурні, психологічні та інституціональні чинники сприяють формуванню та підтримці стереотипів і упереджень, які негативно впливають на психологічний стан, мотивацію та загальну продуктивність військовослужбовців. Особлива увага в статті приділяється аналізу впливу стереотипів та упереджень на міжособистісні та професійні стосунки всередині військових підрозділів. Психологи розглядають, як стереотипізація може змінювати відношення серед військовослужбовців, впливаючи на формування стосунків, довіру та комунікацію між військовими. Це спотворення може призводити до непорозуміння і неправильного трактування намірів інших, що, у свою чергу, створює напругу і ескалює конфлікти, підриваючи згуртованість підрозділу і загальну бойову готовність. Стаття також детально описує існуючі зусилля та стратегії, спрямовані на створення більш інтегративного та включного армійського середовища. Зокрема, аналізуються ініціативи щодо впровадження освітніх програм, розвитку інклюзивних політик та практик, які мають на меті зменшити дискримінацію та підтримати різноманітність. Це включає рекомендації для зовнішніх регуляторних органів, з метою зміцнення правової та соціальної підтримки ЛГБТІК військовослужбовців. На підставі аналізу наукових досліджень та літературного огляду, у статті висунуті конкретні рекомендації щодо поліпшення ставлення до ЛГБТІК осіб серед військовослужбовців. Ці рекомендації зорієнтовані на зміцнення морального духу та взаємодії в армії, підвищення ефективності військових підрозділів та створення більш згуртованого та взаємоповажачого колективу. Автор наголошує на необхідності системного підходу до вирішення цих важливих питань, з акцентом на довгостроковій перспективі та участі всіх зацікавлених сторін.

Ключові слова: ЛГБТІК, гомосексуальність, стереотипи, військовослужбовці, дискримінація, стигматизація, стосунки, права.

Формул: 0; рис.: 0, табл.: 0, бібл.: 12

Abstract. The article analyzes attitudes and stereotyping towards LGBTIQ individuals in military structures, highlighting the significant challenges these issues pose in the unique social context of the military. Psychologists examine how sociocultural, psychological, and institutional factors contribute to the formation and maintenance of stereotypes and prejudices that negatively impact the psychological state, motivation, and overall productivity of service members. Special attention in the article is given to analyzing the impact of stereotypes and prejudices on interpersonal and professional relationships within military units. Psychologists explore how stereotyping can alter attitudes among service members, affecting relationship formation, trust, and communication. This distortion can lead to misunderstandings and misinterpretations of others' intentions, which in turn creates tension and escalates conflicts, undermining unit cohesion and overall combat readiness. The article also details existing efforts and strategies aimed at creating a more integrative and inclusive military environment. Specifically, initiatives are analyzed regarding the implementation of educational programs, the development of inclusive policies and practices designed to reduce discrimination and support diversity. This includes recommendations for external regulatory bodies to strengthen legal and social support for LGBTIQ service members. Based on the analysis of scientific research and a literature review, the article proposes specific recommendations to improve attitudes towards LGBTIQ individuals among service members. These recommendations are focused on strengthening morale and interaction within the military, enhancing the effectiveness of military units, and creating a more cohesive and respectful collective. The author emphasizes the necessity of a systematic approach to addressing these critical issues, with a focus on long-term perspectives and the involvement of all stakeholders.

Keywords: LGBTIQ, homosexuality, stereotypes, military personnel, discrimination, stigmatization, relationships, rights.

Formulas: 0; fig.: 0, tab.: 0, bibl.: 12

Постановка проблеми.

Стереотипізація та упереджене ставлення до ЛГБТІК осіб у військових структурах залишається значущою проблемою, яка потребує наукового аналізу. Військові підрозділи часто характеризуються високим рівнем упереджень щодо осіб з різною сексуальною орієнтацією та гендерною ідентичністю. Ці стереотипи негативно впливають на психологічний стан, мотивацію та ефективність військовослужбовців, а упереджене ставлення з боку колег та керівництва може призводити до дискримінації та психічних розладів серед ЛГБТІК осіб. Вивчення стереотипів та їх впливу є важливим для покращення умов служби та підвищення ефективності військових підрозділів для ЛГБТІК військовослужбовців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні наукові дослідження та публікації підкреслюють різні аспекти ставлення до ЛГБТІК+ осіб у військових структурах. У своєму дослідженні Дж. Полчар, Т. Свейчс, К. Мартін, Дж. Галліджа детально аналізують процеси впровадження інклюзивної політики у військових структурах з метою поліпшення умов для ЛГБТІК+ військових. Вони визначають ключові стратегії для підвищення ефективності цієї політики, зокрема через оцінювання їх впливу на військове середовище та розроблення спеціалізованих програм підтримки. Це підкреслює значення відкритої комунікації та залучення ЛГБТІК+ осіб до процесу прийняття рішень, що веде до збільшення їхньої інтеграції та зменшення дискримінації. Ці зусилля направлені на створення більш різноманітного військового середовища (Полчар, Свейчс, Мартін & Галліджа, 2014).

Для більш глибокого розуміння психологічних аспектів ставлення до ЛГБТІК+ осіб у військових структурах, цінним є стаття Американської психологічної асоціації, яка висвітлює вплив військової політики на сексуальну орієнтацію та гендерну ідентичність. Вона розглядає як культурні чинники формують досвід ЛГБТІК+ осіб у військових

структурах. Стаття акцентує увагу на необхідності розробки інклюзивної політики, яка б сприяла зменшенню стигматизації та дискримінації, та підкреслює значення психологічної підтримки та освітніх програм для збільшення різноманітності (APA).

Дослідження Л. Еліот-Доранса з Оксфордської енциклопедії політичних наук обговорює розвиток політики США щодо ЛГБТІК у військових структурах. Він вказує на історичні заборони, які довгий час обмежували участь ЛГБТІК осіб у військових структурах, а також аналізує процес їх поступового пом'якшення. Л. Еліот-Доранс зазначає ключові моменти в цій еволюції, включаючи скасування політики «Не питай, не кажи» та введення нових правил, які сприяють більшій інклюзії та рівноправності серед військовослужбовців різних сексуальних орієнтацій та гендерних ідентичностей. (Еліот-Доранс, 2020).

Формування цілей статті. Мета статті – теоретично проаналізувати ставлення та стереотипізацію до ЛГБТІК осіб серед військовослужбовців і виявити основні чинники, що впливають на формування цих стереотипів..

Вклад основного матеріалу дослідження. Стереотипізація та ставлення до ЛГБТІК осіб в військових колективах значною мірою зумовлені соціокультурними чинниками, що формують загальносуспільні норми і цінності. О. Васильченко та К. Янковська в своїй роботі акцентують увагу на тому, що молодь, яка часто є основою військовослужбовців, інтерпретує сексуальність крізь призму міфологізованих образів. Ці образи часто мають глибокі корені в народних переказах та медійних стереотипах, які висвітлюють ЛГБТІК осіб як «інакших», відрізняючи їх від загальноприйнятих норм. Така стереотипізація не лише затверджується в суспільстві, але й переноситься в військові підрозділи, де формується відповідне ставлення до ЛГБТІК військовослужбовців (Васильченко & Янковська, 2017).

Психологічні аспекти відіграють не менш важливу роль у формуванні ставлення до ЛГБТІК осіб. Стереотипи, які впливають на психологічне сприйняття ЛГБТІК осіб, часто базуються на глибоко вкорінених страхах та невідомості. Це може призводити до формування відкритої або прихованої агресії, знецінення або недовіри, що ускладнює процес інтеграції ЛГБТІК військовослужбовців у колектив.

Інституціональні норми і правила в армії відіграють ключову роль у формуванні ставлення до ЛГБТІК осіб. Робота П. Гримова підкреслює, що існуюча внутрішньо-інституціональна політика можуть як сприяти, так і ускладнювати життя ЛГБТІК військовослужбовців. Наприклад, відсутність чітких правил, що забезпечують рівність та протидіють дискримінації, може призвести до випадків неприйняття та ізоляції ЛГБТІК осіб. З іншого боку, введення політики, яка підтримує різноманітність і забезпечує рівні можливості, може покращити інтеграцію та сприяти формуванню позитивного ставлення (Грімова, 2023).

За даними П. Гримова, ЛГБТІК військовослужбовці зіштовхуються з низкою конкретних викликів, серед яких - необхідність приховувати свою сексуальну орієнтацію або гендерну ідентичність для уникання дискримінації та ворожості. Це включає в себе також психологічний стрес і відчуття ізоляції, що може негативно вплинути на їхню службу та добробут. Існуючі проблеми також включають неадекватну медичну підтримку, особливо в аспектах, що стосуються гендерної адаптації та сексуального здоров'я, що є критично важливим для ЛГБТІК осіб.

Розуміння стереотипізації та ставлення до ЛГБТІК осіб у військових колективах через соціокультурні, психологічні та інституціональні чинники вказує на необхідність комплексного підходу до розробки інклюзивної політики. Тільки забезпечивши рівність і розуміння у всіх аспектах військової служби, можна досягти справжньої інтеграції та поваги до всіх військовослужбовців, незалежно від їх

сексуальної орієнтації чи гендерної ідентичності.

В історії американських збройних сил, політика «Не питай, не кажи» (Don't Ask, Don't Tell - DADT), введена в 1994 році, забороняла військовослужбовцям відкрито декларувати свою гомосексуальну орієнтацію. Ця політика була спрямована на зменшення конфліктів у військових колективах, однак з часом її виявлено контрпродуктивною та дискримінаційною. Дослідження, проведене М. Бейлі, К. Лі та Л. Вільямс, аналізує період після скасування цієї політики у 2011 році, виявляючи значні зміни у ставленні до ЛГБТІК осіб у армії.

Результати дослідження продемонстрували, що скасування «DADT» сприяло значному зниженню офіційної та неофіційної дискримінації. Відкритість і прийняття гомосексуальних військовослужбовців покращилися, а також спостерігалася більша інтеграція ЛГБТІК осіб у військові колективи. М. Бейлі, К. Лі та Л. Вільямс зазначають, що такі законодавчі зміни не тільки покращують ставлення до ЛГБТІК осіб, але й сприяють загальному здоров'ю військових колективів, знижуючи рівень стресу та психологічної напруги серед військовослужбовців (Бейлі, Лі & Вільямс, 2016).

Законодавчі зміни, за даними М. Бейлі, К. Лі та Л. Вільямс, також вплинули на психологічні аспекти військового життя. Зниження рівня стигматизації дозволило ЛГБТІК військовослужбовцям відчувати себе більш захищеними та впевнено, що позитивно вплинуло на їхню продуктивність та взаємодії з іншими членами колективу. Відсутність необхідності приховувати свою орієнтацію відіграла ключову роль у формуванні більш відкритого та позитивного ставлення.

Досвід Сполучених Штатів із скасуванням «DADT» може слугувати прикладом для інших країн, які прагнуть впровадити подібні реформи у своїх збройних силах. Як показує дослідження,

ключ до успіху полягає не лише в скасуванні дискримінаційної політики, але й у проведенні широкомасштабних освітніх кампаній, спрямованих на зміну стереотипів та підвищення рівня освіти військовослужбовців з питань ЛГБТІК.

Результати дослідження М. Бейлі, К. Лі та Л. Вільямс відкривають нові перспективи для розуміння впливу законодавчих ініціатив на соціальні норми та ставлення в таких специфічних інституційних середовищах, як військові структури. Ці дані підкреслюють значення інклюзивності та рівності, що можуть бути корисними для формування політики у різних культурних та національних контекстах.

Дослідження О. Харченка звертає увагу на психологічні аспекти формування стереотипів серед студентської молоді щодо осіб з гомосексуальною орієнтацією. Це дослідження аналізує, як соціальні упередження та культурні наративи впливають на формування ставлення до ЛГБТІК осіб. Ці висновки можуть бути застосовані до військових колективів, враховуючи, що багато молодих людей, які служать у армії, приходять зі шкіл та університетів.

О. Харченко вказує на те, що стереотипи часто мають психологічні корені, такі як страх перед невідомим, потреба у відчутті безпеки та збереження соціальної ідентичності. Студенти можуть розвивати стереотипні уявлення як механізм захисту через вплив соціальних норм і медіа. Ці чинники стають особливо важливими, коли вони вступають у військові колективи, де дисципліна та єдність грають ключову роль, а «інакшість» може бути сприйнята як загроза (Харченко, 2017).

Перехід студентських стереотипів у військове середовище може ускладнювати інтеграцію ЛГБТІК осіб у колектив. Молоді військовослужбовці, виховані з стереотипними уявленнями, можуть переносити ці уявлення в армію, що створює додаткові бар'єри для рівності. Розуміння цього процесу є важливим для розробки ефективних навчальних програм

та ініціатив, спрямованих на боротьбу з дискримінацією та покращення міжособистісних стосунків у військових колективах.

Для подолання стереотипів важливо застосувати комплексні підходи, які включають психоосвіту, тренінги з різноманітності та інтеграції, а також створення відкритого діалогу між військовослужбовцями. Важливо розробити програми, які допоможуть змінити уявлення молодих військових, особливо тих, хто прибуває із середовищ, де панують стереотипи. Це може включати семінари, які надають інформацію про ЛГБТІК спільноту, роз'яснюють значення індивідуальних відмінностей та важливість інклюзії у формуванні сильного та ефективного колективу.

Отже це підкреслює необхідність звернення уваги на психологічні аспекти стереотипів, які молоді люди можуть впровадити вносити у військові колективи. Визнання та адекватне реагування на ці аспекти можуть сприяти створенню більш гармонійних та ефективних армійських колективів, де кожен член відчуває себе цінним і важливим.

Дослідження Б. Мораді та Л. Міллера зосереджено на аналізі ставлення до ЛГБТІК осіб серед ветеранів військових конфліктів в Іраку та Афганістані. Воно виявляє глибокі зв'язки між культурними традиціями та формуванням ставлення до сексуальних меншин у військових колективах, виявляючи, як зміни у соціальному контексті та військовий досвід можуть впливати на ці взаємовідносини.

Ветерани з Іраку та Афганістану виходять із культур, де гомосексуальність традиційно засуджується або навіть карається законом. Ці культурні норми глибоко вкорінені і можуть сильно вплинути на ставлення військовослужбовців. Б. Мораді та Л. Міллера досліджують, як військова служба і взаємодія з більш різноманітними культурами, включно з культурами, де ЛГБТІК особи мають більше прав, може змінювати ці ставлення.

Військові дії та залучення до нових соціальних реалій часто змушують військових переосмислювати власні погляди та адаптуватися до нових норм. Дослідження вказує на те, що проходження служби з ЛГБТІК колегами та взаємодія з союзними військами з країн, де ЛГБТІК права краще захищені, можуть сприяти зменшенню стереотипів і формуванню більш толерантного ставлення (Мораді & Міллер, 2010).

Після повернення додому, багато ветеранів відзначають зміну у власних поглядах на гомосексуальність, що може бути пов'язано з їхнім досвідом проходження служби у міжнародних військових операціях. Ці зміни можуть бути важливими для військових організацій, оскільки вони вказують на потенційну еволюцію військової культури в напрямку більшої інклюзивності та поваги до прав ЛГБТІК осіб.

Дослідження В. Ерншоу, К. Логі, Дж. Вікершем та А. Камарулзамані глибоко занурюється в аналіз соціальної стигми, яка оточує ЛГБТІК осіб. У контексті військової служби, ця стигма може призводити до серйозних психосоціальних наслідків для осіб, які ідентифікують себе як ЛГБТІК. Стигматизація включає негативні упередження, дискримінацію та ізоляцію, що може суттєво ускладнювати інтеграцію цих осіб у військові колективи (Ерншоу, Логі, Вікершем & Камарулзамані, 2024).

А. Естрада та Д. Вейс виявляють, що ставлення військових до гомосексуалів нестабільне, причому часто це ставлення базується на глибоко вкорінених стереотипах і культурних упередженнях. А. Естрада та Д. Вейс підкреслюють, що багато військовослужбовців сприймають гомосексуальність як несумісну орієнтацію з військовою службою, що вказує на причини цих стереотипів у військовій культурі (Естрада & Вейс, 1999).

Військовослужбовці часто виховуються та соціалізуються у середовищах, де гомосексуальність сприймається як щось ненормальне або навіть небезпечне. Ці переконання,

засновані на традиційних уявленнях про маскуліність та роль гендеру, часто приводять до висновку, що гомосексуальність є несумісною з військовою службою. Таке сприйняття може призводити до маргіналізації або відвертого відкидання гомосексуальних військовослужбовців.

Культурні упередження, які формують ставлення до гомосексуалів, часто включають міфи та помилкові уявлення про сутність гомосексуальності. Ці упередження можуть бути підживлені релігійними віруваннями або соціокультурними нормами, які негативно висвітлюють гомосексуальність. Військове середовище, яке традиційно цінує дисципліну та конформізм, може особливо активно протидіяти будь-яким виявам невідповідності гендерним нормам, перетворюючи гомосексуальність у табуовану тему.

Дослідження, проведене Д. Джефері, М. Беймером, М. Меттіко та Д. Шелом, надає важливий внесок у розуміння поведінкових відмінностей між ЛГБТІК та не-ЛГБТІК військовослужбовцями. Це дослідження детально розглядає, як сексуальна ідентичність впливає на психологічне благополуччя військових осіб в умовах військової служби.

Ключових висновків дослідження полягає в тому, що ЛГБТІК особи в армії стикаються з підвищеними рівнями стресу та тривожності в порівнянні з не-ЛГБТІК військовими. Високі рівні стресу часто пов'язані з необхідністю приховувати свою сексуальну ідентичність через страх перед можливою дискримінацією та соціальною ізоляцією від інших військовослужбовців. Таке приховування може вимагати значних психологічних зусиль і сприяти постійному відчуттю напруженості та тривожності (Джефері, Беймер, Меттіко & Шел, 2021).

На основі цих висновків, Д. Джефері, М. Беймером, М. Меттіко та Д. Шелом рекомендують впроваджувати цілеспрямовані програми психологічної підтримки для ЛГБТІК військовослужбовців, які могли б включати консультування та стратегії зниження

стресу. Також акцентується на важливості створення інклюзивного середовища, де відкритість та різноманітність сприймаються як такі, що сприяють загальному благополуччю і ефективності військових колективів.

К. Намара, К. Лукас, Дж. Голдбеч, І. Головей, К. Кастро та інші дослідники детально розглядають наслідки «відкритості» ЛГБТІК військовослужбовців у військовому середовищі. Це дослідження надає розуміння щодо комплексних викликів, з якими стикаються ЛГБТІК особи, які вирішили не приховувати свою сексуальну орієнтацію або гендерну ідентичність у рамках військової служби.

Дослідження підкреслює, що відкриті ЛГБТІК військовослужбовці часто стикаються з рядом негативних наслідків у військовому середовищі. Ці наслідки включають дискримінацію, яка може проявлятися у вигляді психологічного або фізичного насилля, професійного обмеження у кар'єрному зростанні та соціальної ізоляції, коли колеги відмовляються прийняти їх як частину колективу. Така дискримінація не тільки погіршує робоче середовище, але й може мати серйозні психологічні наслідки для осіб, що стикаються з нею.

З іншого боку, дослідження також показує, що підтримка з боку вищого командування та співробітників може значно змінити ситуацію на краще. Коли командири та колеги активно виступають проти дискримінації та створюють позитивну та підтримуючу атмосферу, це може допомогти зменшити стигматизацію для ЛГБТІК осіб. Таке ставлення сприяє не тільки їхній інтеграції, але й підвищує моральний дух всього колективу (Намара, Лукас, Голдбеч, Головей & Кастро, 2020).

З цих досліджень можна виявити кілька основних чинників, які впливають на формування стереотипів:

1) культурні та соціальні упередження: культурні норми та виховання мають глибокий вплив на формування ставлення до ЛГБТІК осіб;

2) військова культура: традиції та норми в армії, які часто підкреслюють маскуліність, можуть ускладнювати інтеграцію ЛГБТІК осіб;

3) особистий досвід: взаємодія з ЛГБТІК особами може зменшувати стереотипи, тоді як ізоляція від них може їх підсилювати;

4) політика: законодавчі та інституційні зміни, які підтримують рівність і недискримінацію, можуть сприяти зменшенню стереотипів і поліпшенню ставлення до ЛГБТІК осіб.

Ці висновки можуть бути використані для розробки більш ефективних стратегій, які підтримуватимуть інтеграцію ЛГБТІК військовослужбовців і сприятимуть формуванню більш інклюзивного військового середовища. Це може включати:

1) навчання та освітні програми: розробка та імплементація освітніх програм, спрямованих на підвищення обізнаності про ЛГБТІК питання серед військовослужбовців, може допомогти руйнувати існуючі стереотипи і покращити розуміння та прийняття ЛГБТІК осіб у військових колективах;

2) підтримка від командування: активна підтримка і залучення командних офіцерів у процесі інтеграції та захисту прав ЛГБТІК осіб може суттєво вплинути на ставлення та поведінку всього військового колективу;

3) зміцнення політики недискримінації: зміцнення існуючих і впровадження нової політики, яка захищає ЛГБТІК осіб від дискримінації та забезпечує рівні можливості на військовій службі, є критично важливими для створення безпечного робочого середовища для всіх військовослужбовців;

4) створення мережі підтримки: розвиток мережі підтримки всередині військових сил, яка включає ЛГБТІК осіб та їхніх союзників, може допомогти у формуванні кращого взаєморозуміння і зниження рівня ізоляції та стигматизації;

5) залучення досвіду міжнародних партнерів: вивчення та адаптація позитивного досвіду іноземних збройних сил, які вже мають успішний досвід

інтеграції ЛГБТІК осіб, може надати цінні уроки та стратегії для впровадження змін.

Розуміння і впровадження цих чинників та стратегій може не тільки сприяти кращому ставленню до ЛГБТІК військовослужбовців, але й загалом покращити ефективність військових операцій за рахунок створення більш згуртованих колективів.

Висновки. Теоретичний аналіз виявляє, що ставлення та стереотипізація до ЛГБТІК осіб серед військовослужбовців значною мірою формується під впливом

соціокультурних норм, психологічних чинників страху та невідомості, та інституціональної політики. Ці чинники сприяють перенесенню суспільних стереотипів у військові колективи, ускладнюючи інтеграцію ЛГБТІК військовослужбовців. Відповідно, рекомендується впровадження освітніх програм для зменшення стигми та розробка чітких антидискримінаційних законів для покращення інтеграції та взаєморозуміння у військових колективах.

Література:

1. Васильченко, О. М. & Янковська, К. Р. (2017). Особливості ставлення молоді до норм сексуальності: міфологізація та стереотипізація образів гетеро- та гомосексуалів. *Правничий вісник Університету «КРОК»*, (29), 188-196.
2. Грімова, П. О. (2023). Проблеми та потреби членів ЛГБТ-спільноти, які служать в Збройних силах України (кваліфікаційна бакалаврська робота, Національний університет «Києво-Могилянська академія»). Доступ через: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/a657caf2-754b-4a68-af76-c73b93560990/content>
3. Харченко, О. І. (2017). Ставлення та стереотипи студентства щодо людей з гомосексуальною орієнтацією. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. 2(33), 105-118.
4. American Psychological Association. (n.d.). Military: Sexual orientation and gender identity. Retrieved from <https://www.apa.org/pi/lgbt/resources/military-sexual-orientation>
5. Bailey, M. B., Lee, K & Williams, L. R. (2016). Repealing «Don't Ask Don't Tell»: The impact of stereotypes on attitudes toward homosexuals in the military. *American review of politics*. (34.) doi: <https://doi.org/10.15763/issn.2374-7781.2013.34.0.85-102>
6. Earnshaw, V. A., Logie, C., Wickersham, J. A. & Kamarulzaman, A. (2024). LGBTQ Stigma. In: Hwahng, S.J., Kaufman, M.R. (eds) *Global LGBTQ Health*. *Global LGBTQ Health*. Springer, 15-44. doi: https://doi.org/10.1007/978-3-031-36204-0_2
7. Elliott-Dorans, L. (2020). LGBT Military Service in the United States. In D. P. Haider-Markel (Ed.), *The Oxford Encyclopedia of LGBT Politics and Policy*. Oxford University Press. Retrieved from <https://oxfordre.com/politics/display/10.1093/acrefore/9780190228637.001.0001/acrefore-9780190228637-e-1175>
8. Estrada, A. X., Weiss, D. J. (1999). Attitudes of military personnel toward homosexuals. *J Homosex*. 37(4). 83-97. doi: 10.1300/J082v37n04_05
9. Jeffery, D. D., Beymer, M. R., Mattiko M. J. & Shell D. (2021). Health Behavior Differences Between Male and Female U.S. Military Personnel by Sexual Orientation: The Importance of Disaggregating Lesbian, Gay, and Bisexual Groups. *Military Medicine*, 186(5-6), 556-564. <https://doi.org/10.1093/milmed/usaa539>
10. McNamara, K. A., Lucas, C. L., Goldbach, J. T., Holloway, I. W. & Castro, C. A. (2020) «You Don't Want to Be a Candidate for Punishment»: a Qualitative Analysis of LGBT Service Member «Outness». *Springer Science+Business Media, LLC, part of Springer Nature*. doi: <https://doi.org/10.1007/s13178-020-00445-x>
11. Moradi, B., & Miller, L. (2010). Attitudes of Iraq and Afghanistan War Veterans toward Gay and Lesbian Service Members. *Armed Forces & Society*, 36(3), 397-419. <https://www.jstor.org/stable/4860889>
12. Polchar, J., Sweijts, T., Martijn, C., & Galdiga, J. (2014). LGBT Military Personnel: A Strategic Vision for Inclusion. The Hague Centre for Strategic Studies. Retrieved from <https://hcss.nl/report/lgbt-military-personnel-a-strategic-vision-for-inclusion>.